

JANUAR

1983

OG SEIER

INNHold:

LEDER.....	S. 2
VINTERKAMPANJA.....	S. 4
UTTALELSE FRA KONFERANSE OM KK-ARBEIDET.....	S. 6
RU KRITISERER DISTRIKTSPARTIETS UNGDOMSARBEID.....	S. 8
STUDIESIRKEL/ERFARINGER.....	S. 10
ÅRSMELDING FRA DS 1982.....	S. 12
BLI DUS MED DS.....	S. 15
1.MAI 1983	S. 16
DEBATT: KRISA OG PARTIETS ROLLE, SVAR TIL JENNY.....	S. 18
KALLE OM INNLEDER OG SOSIALISMEDISKUSJONEN.....	S. 19
PROLETARIATETS DIKTATUR ELLER PARTIDIKTATUR.....	S. 21
KAPITALISMEN: REAKSJONER, MEN IKKE UTLEVD.....	S. 22
SOSIALISME-SEMINAR.....	S. 23

LEDER:

STRATEGISKE PARTIOPPGAVER — PROFORMA ARBEIDE ?

I

STRATEGISKE PARTIOPPGAVER

"Røde Fane" nr. 4/82 har en leder på den internasjonale krisa som stadig får større omfang. Overproduksjonskrisa styrker en finansiell krise etter mønster fra 30-åra. Det sies i lederen: "En nøktern vurdering av situasjonen i den internasjonale kapitalistiske økonomien viser at det nå kan gå mot den største økonomiske krisa i kapitalismens historie, ei krise som også stiller den i 30-åra i skyggen." Deretter blir det spurt: "Hvor står den kommunistiske bevegelsen overfor denne situasjonen? I de fleste vestlige land opplever vi nå en raskt økende arbeidsløshet og økende forverring for arbeiderklassen. Men kampen mot krisa er enten reformistisk leda eller ikke-eksisterende. Det fins vel knapt noe land i den vestlige verden der et marxistisk kommunistparti nå utgjør en virkelig kraft for å lede massenes kamp i revolusjonær retning./For AKP (ml) er dette den største utfordring for partiet noensinne!"

Er AKP idag partiet som leder massenes kamp i revolusjonær retning? Nei, ikke avgjort! Kan AKP bli dette partiet? La oss en stund holde spørsmålet åpent. La oss først slå fast at trekker vi på skuldern eller stiller oss tvilende til om AKP makter denne oppgava, da blir det meningsløst å være medlem av dette partiet. Svarer vi derimot ja, da har vi samtidig stilt oss sjøl, hver enkelt av oss, en oppgave vi ikke kan forholde oss passiv til!

Vi må utvikle partiet organisatorisk, vi må styrke partiets evne til å komme ut blant massene, og ikke minst, det er et ufrakommelig og akutt behov: Vi må heve det teoretiske nivået i partiet!

Vinterkampanja for KK er et viktig ledd i å komme breiere ut med partiet sin propaganda, nødvendig for å sikre partiet sitt viktigste propagandainstrument. Arbeidet med KK er en strategisk oppgave. "Kapitalen"-studiene er en offensiv for å heve det teoretiske nivået i partiet, det er heva over enhver tvil at vi trenger dem! De er nødvendige skal vi forstå det som nå foregår med kapitalismen og bli istand til å lede massene. Ja, for overhode bli istand til å lede noe som helst, oss sjøl iberegna!

FORTS. SIDE 3

II PROFORMA ARBEIDE

Partiet sin vårplan for 83 er fullspekka med viktige oppgaver. Vinterkamp-
anje, "Kapitalen"-studier, RV-forberedelser, sosialismediskusjon, beredskaps-
diskusjon, 8. mars, 1. mai osv. Dette er et problem det ikke fins én løsning
på. Det må løses på hvert enkelt sted, i hver avdeling.

Som et kapasitets-problem kan det løses ved å "skjære toppen av alt", ved
å redusere innsatsen innafor hver enkelt oppgave. Dette er en dyrkjøpt løsning,
fordi vi samtidig reduserer eller gjør det umulig å komme videre med oppgavene
og oppnå tellende resultater.

Likevel er det denne "løsninga" vi oftes bruker! Det er den nærmeste og
enkleste, og den eneste vi finner uten å lete! Samtidig er den kortsiktig og
gjør arbeidet vårt i egentlig forstand meningsløst: Det arbeidet og den tida
vi tross alt legger ned bringer oss ikke framover, er knapt nok tilstrekkelig
til å holde oss flytende, er proforma!

Vi må finne andre løsninger. Vi må stille oss spørsmålet: Hvordan gjennom-
føre f.eks. "Kapitalen"-studiene på en måte som gjør at jeg, hun, han, alle
virkelig kommer videre? Hvordan fortsette innrettinga på arbeiderklassen slik
at vi reelt vinner større innflytelse med politikken og propagaendaen vår?

Det fins ingen enkel løsning på dette problemet, men vi må finne den! Alle
forsøk på proforma-løsninger må avvises. Tendenser til å redusere innsatsen
på "Kapitalen"-studiene må kritiseres. Det samme gjelder motstand mot å øke
innsatsen i KK-arbeidet, i innrettinga på arbeiderklassen osv.

Denne oppfordringa kommer seint i forhold til vårplan-diskusjonene i avd-
elingene, som for de flestes vedkommende alt er gjennomført. Det er derfor mer
en oppfordring til kritisk å gå igjennom de vedtaka som er fatta for å foreta
de justeringene som er nødvendig hvis planen legger opp til proforma-arbeid
på noen av de viktigste oppgavene.

MÅSABJØNN/DS/AU

VINTERKAMPANJA

FORNYINGSARBEIDET ER DET VIKTIGSTE

- DS/AU HAR VEDTATT DENNE PRIORITERINGA FOR KK-ARBEIDET UNDER VINTERKAMPANJA.

- 1) Fornyingsarbeid etter samleliste over stoppa abonnenter
sida 1.1.82*
- 2) Ny-verving av abonnenter og løssalg.

*Samlelistene sendes alle fornyingsansvarlige av SK's KK-ansvarlig ca. 17.1. De KK-ansvarlige i avdelingene som ikke har mottatt slike lister innen 25.1. skal kontakte KK-ansvarlig/DS gjennom kommissæren innen 30.1.!)

DENNE PRIORITERINGA FORUTSETTER TO TING SOM ALLE AVDELINGER MÅ MERKE SEG.

- 1) Avdelingenes KK-arbeide må bringes i trå med "stående KK-direktiv" og vedtaka fra de lokale KK-konferansene i distriktet (desember 82) om at A) hver avdeling skal ha sikra spesielt ansvar for fornyingsarbeidet, B) at hver avdeling skal drive ukentlig KK-arbeide (fornyng etter stopplister, abonnementsverving og løssalg), og C) alle partimedlemmer som ikke er gradert 2.2. skal delta regelmessig i avdelingas ukentlige arbeid såfremt det ikke er fatta spesielt vedtak om noe annet. Disse krava til avdelingenes KK-arbeide gjelder allment, men mobliseringa av avdelinga under vinterkampanja skal bli gjennombruddet for praktiseringa av disse krava.
- 2) Som den sentrale KK-konferansen (høsten 82) pekte på, står det økonomistiske strømminger i partiet som hindrer et KK-arbeide i trå med disse krava. Det er en forutsetning for vinterkampanja, - og KK-arbeidet seinere, at det blir tatt kamp med disse strømmingene i hver enkelt avdeling. Samtidig er det viktig at de praktiske problemene som hindrer KK-arbeidet blir kartlagt for å bli løst!

MÅLSETTINGA FOR VINTERKAMPANJA

Alle avdelingene har nå fått tilsendt sine målsettingstall for vinterkampanja. Disse talla er slik at mange avdelinger fort vil kunne nå målsettingene hvis de utfolder den iverdigheten som er ment med en kampanje. Alle bør derfor være klar over at det er nødvendig med 30% overoppfylling av målsettingene for å kompensere det frafallet vi veit seinere vil komme! Fylket vil ikke greie sin målsetting (etter frafall) uten en gjennomsnitlig overoppfylling på 30%. Siden noen avdelinger vil ha større vanskeligheter med dette enn andre, må de avdelingene som makter overoppfyllinga i løpet av kampanja ikke stoppe opp med dette. De må forfølge sitt eget gode resultat og fortsette kampanja ut.

Under vinterkampanja i 82 var det flere avdelinger som klarte flere hundre prosent av målsettinga si. Andre avdelinger dreiv ikke kampanje overhode. I år skal alle avdelinger drive kampanje!

OPPFØLGINGA AV VINTERKAMPANJA

Alle avdelinger planlegger vinterkampanja på første møtet i januar. (I følge DS sin plan for våren 83.) I disse planene blir det fastlagt hvilke områder*avdelinga prioriterer og hvordan arbeidet skal legges opp. Hvordan partimedlemmene skal disponeres i forhold til avdelingas samla aktivitet, i forhold til antall partimedlemmer og i forhold til den overordna prioriteringa til distriktpartiet med fornying som det viktigste. Disse planene skal sendes DS i januar-rutina.

I løpet av kampanja skal resultatene oppsummeres hver uke. Det skal etableres en sentral som følger fylkedsresultatet og resultatet i hvert enkelt område. Hver avdeling skal få vite hvordan den står i forhold til det samla resultatet for fylket. Samtidig blir det mulig for fylkedsledelsen å gripe inn i løpet av kampanja hvis det skulle vise seg å være nødvendig.

* Dvs. hvilke boligområder, hvilke bedrifter osv.

DS/AU

UTTALELSE FRA EN KONFERANSE OM KK-ARBEIDET MED REPRESENTANTER FRA ENDEL AVDELINGER I AKERSHUS.

I) Situasjonen i KK-arbeidet i Akershus er nå slik at det krever en spesiell innsats for å bringe abonnentmasse og løssalg opp til målsettingene. Særlig viktig er fornyingsarbeidet. Avdelingene må både sikre det løpende fornyingsarbeidet og sikre et eget ansvar for fornying. (KK-ansvarlig, eller underlagt KK-ansvarlig.) En særegen og viktig oppgave er at tidligere stoppa abonnenter (stoppa i løpet av 81 og 82), blir oppsøkt og spurt om fornying. Dette vil være en viktig oppgave under vinterkampanja.

II) Konferansen understreker også det stående direktivet for partilagene jamne KK-arbeidet (utenom vinterkampanja), der det står: "KK er en fast og viktig del av alle partilagene eksterne arbeid."

III) Konferansen sier seg enig i det som er sagt i uttalelsen fra den sentrale KK-konferansen (TF-bilag, desember 82): "At propaganda- og agitasjonsarbeidet kuttet betyr at avdelinga ikke kan fungere som ei kommunistisk avdeling."

IV) Konferansen sier seg også enig i uttalelsen fra KK-ansvarlige i UDS I, II og III, og DS/AU som sier: 1) Alle partimedlemmer som ikke er gradert 2.2. skal drive jamt KK-arbeide, dersom det ikke er fatta begrunna vedtak om noe annet. 2) Med "jamt" KK-arbeide" menes at avdelingene sikrer rutinefast arbeid hver uke!

KOMMENTAR TIL UTTALELSEN FRA KK-UTVALGET

KK-utvalget er enig i uttalelsen. Samtidig savner vi et punkt som forplikter hvert enkelt medlem (utenom 2.2'ere) til rutinefast arbeid med KK. Det forslaget som er ute til diskusjon om at partimedlemmene skal jobbe rutinefast hver uke dersom ikke annet er utrykkelig vedtatt, er kanskje å stille kravet for høyt pr. dato. Derimot kan KK-utvalget ikke godta noen lavere aktivitet enn hver annen uke (under forutsetning av at ikke annet er utrykkelig begrunna og vedtatt.) Idag jobber de KK-aktive i gjennomsnitt ca. hver tredje uke. Skal dette være norm også for framtida låser vi KK-arbeidet til dagens fullstendige

FORTS. NESTE SIDE

utilstrekkelige nivå!

Det er klart at noen vil ha reelle problemer med å kunne leve opp til dette kravet, og de problemene må taes opp for å løses. Samtidig er det klart at det gjør seg gjeldende økonomistiske strømninger i partiet som ikke ser hvor viktig det er å forsterke KK-arbeidet. Det er bare mulig å skille det ene fra det andre gjennom en diskusjon i avdelingene utfra kravet om KK-arbeide minst hver annen uke.

For KK-utvalget

KK-ansvarlig/DS

obs

Under vinterkampanja, som nå er igang for fullt, vil vi gå rundt på dørene for å fornye tidligere stoppa abonnementer og for å verve nye. Blant de vi kommer i kontakt med vil det være folk som er interessert i nærmere kontakt med partiet, som har lyst på studiesirkel, på å delta i RV-arbeidet eller å demonstrere 8.mars og 1.mai. Vær oppmerksom på dette og la ikke sjansen til å knytte nærmere kontakt med disse folka gå fra oss!

1.MAI 1983 ,forts. fra s. 17.

Opplegg for avdelingsdiskusjonen:

- 1) Målsettinga vår med 1.mai.
-hovedinnholdet i vår 1.mai-linje allment og hovedmålsettingene våre i år (jfr. TF-artikkelen).
- 2) De sentrale parolene vi skal slåss for ?
- 3) Det taktiske opplegget.

M.h.t. partifester om kvelden,
viser vi til planen (KOS-des.).

Rapportering:

DS ønsker fortløpende rapport om arbeidet og vil gjerne bli kontaktet hvis det oppstår problemer. Asker, Bærum og Ås må spesielt holde DS orientert om arbeidet. Lokale løpesedler, avisinnlegg m.m. er vi også interessert i.
ALLE SKAL LEVERE OPPSUMMERING I MAI-RUTINA.

DS

v/1.mai-ansv.

DISTRIKTSSTYRET I AKERSHUS RØD UNGDOM KRITISERER DISTRIKTPARTIETS UNGDOMSARBEID

DS i Akershus Rød Ungdom har i den seinere tida tatt initiativ til en kritikk av og diskusjon rundt partiets linje i ungdomsarbeidet. Vi (RU/DS) har i lengere tid kritisert partiet for å bryte sine egne vedtekter i spørsmålet om ungdommen, denne kritikken har ikke ført fram. Vi er blitt møtt med en velvillig forståelse og enighet i ord, men i praksis har dette hjulpet lite.

Kritikken har spesielt gått på mangel av partikontakter og funksjonen til de vi har hatt. Partikamerater har tenkt noenlunde slik når de har blitt konfrontert med vår kritikk: RU har jo rett, vi bør nok ha en partikontakt med dem, men hvem skal ha den oppgava, hvem kan vi dytte den på? En slik linje har vært hovedtendensen etter vår erfaring.

Partiets dårlige kontakt med og interesse for RU har ført til tendenser til anti-parti stemninger i RU. "Partiet er håpløst, vi har mer bryderi med å mase på kontakt enn enn vi har utbytte av den lille kontakten vi har hatt!" Og slik har det faktisk vært! RU/DS har brukt mye energi på å mase på partiet for at det skal tilnærmedesvis løse ei oppgave det er forplikta vedtektsmessig, og ikke minst politisk til. Vi har imidlertid kommet til at partiet ikke består av treige feheder(!), Årsaken til den praksisen som har vært ligger i de politiske linjene; ingen ny påstand, men den trengs likevel gjentas.

Vår påstand er: Måten kontakten og samarbeidet mellom partiet og RU har fungert og fungerer på idag har (minst) tre viktige konsekvenser :

- Øker mulighetene for splittelse RU vs partiet.
- Sinker helt unødvendig at en revolusjonær politikk for gjennomslag hos ungdommen.
- Styrker partiets feilaktige rekruteringspolitikk. Ergo med konsekvenser for partiets medlemstall på lengere sikt.

RU - BYRDE ELLER RESSURS?

Inntil nå har partiet hovedsaklig sett RU som en byrde, ikke som en ressurs! RU blir sett kun på som én blant mange oppgaver, derfor faller vi helt ut når den STORE prioriteringa foregår. Egentlig sinsvakt - tenk å se flere titalls ml'ere som en byrde. Det vitner om et snevert og perspektivløst forhold til virkeligheten! Snevert, fordi en bare ser på sin egen organisasjon og hva som tjener den. Perspektivløst, fordi en ikke ser at det går mange rundt og faktisk er innstilt på å bli medlemmer av dette partiet om noen år. (Det er desverre ikke mange som tenker slik.)

RESSURS !

Vår mening er at partiet må se på RU som en ressurs som skal dyrkes fram,

en ressurs som skal aktiveres, skoleres og brukes i kampen. RU må ikke havne på lista i prioriteringsdiskusjonen. RU må være med på hvert punkt nedover i lista over partioppgaver. Hvordan kan RU brukes i KK-arbeidet? Hvor mange i RU abonnerer? Kan RU's arbeidere brukes i den faglige kampen? Hvordan skal vi sette RU bedere istand til å løse sine egne oppgaver? Hvordan mobilisere RU til valgkampen?

Slike spørsmål må partiet bl.a. stille seg når de diskuterer oppgaver. Vi er endel av ml-bevegelsen, og vil derfor ikke ses på som en byrde!

Innlertid, vi skal ikke under-slå at RU også vil framstå og være ei oppgave for partiet som må prioriteres. Men denne prioriteringa må foretaes i lys av den overnevnte linja.

RU SOM REKRUTTERINGSKILDE FOR PARTIET.

Vår mening er at partiet også bør og må endre sin rekruteringspolitikk. Vi mener at hoveddelen av partiets medlemstilsig bør komme fra RU. Det er ingen ting ved partiets nåværende politikk som tyder på at ei slik linje

har støtte i partiet. Partiet har ingen strategisk linje for at et slikt rekruterings-forhold skal bli virkelighet. Jeg tror ikke jeg tar mye feil når jeg hevder at partiet bruker mange ganger så mye energi på studiesirkler som på RU. Tenk over dette! Er det en riktig prioritering?

FRAM FOR DISKUSJONEN OM FORHOLDET MELLOM PARTIET OG RØD UNGDOM,

Vi håper og tror nå at parti-kontaktsystemet skal utvikle seg og bli skikkelig utbygd. Men skal dette fungere trengs det en endring i hele partiets syn på RU. Dette innlegget er ment som en stimulering til debatt rundt dette. Jeg oppfordrer kamerater i partiet til å diskutere dette med medlemmer i RU, og diskutere de påstandene jeg har kastet fram videre.

LA IKKE PARTI/UNGDOMSKONTAKTEN BLI
SITTENDE ALEINE MED OPPGAVA. VIS ANSV-
APLIGHET OG INITIATIV OVERFOR RØD UNG-
DOM.

for RU/DS Akershus
PÅL

ÅRSMELDING OVER FRA SIDE 14

- Kontingent-%-trekk er gjennomført. Endel restanser fra 1. og 2. termin-82.

- 1 medlem gått ut av DS pga. andre oppgaver.

11) Hovedpunktene på DS-møtene.

- 1) Konstituering. 2) Partiplanen. 3) Kommisærarbeidet.
- 4) Innretting på arbeiderklassen. 5) Historisk materialisme.
- 6) Utopisk og vitenskaplig sosialisme. 7) Statsbudsjettet +
- Situsjonen i distriktpartiet. 8) Hvordan krisa rammer fylket.

DS, januar 1983

SYMPATISØRER I KØ FOR Å GÅ SIRKEL

Det kom KOS-redaksjonen for øre at ei avdeling hadde fått flere sirkeldeltakere enn avdelinga kunne hanskas med. Dette måtte vi høre nærmere om. Vi oppsøkte avdelinga.

Stemmer "ryktene"?

Ja, for så vidt. Nå har vi imidlertid nesten løst problemet.

Hva skjedde?

Avdelinga har i 1 års tid fungert veldig dårlig. Det har ført til stor frustrasjon blant medlemmene. Vi har lenge snakka om misforholdet mellom den politiske støtta partiet har på stedet (f.eks. ved valg), og det antall medlemmer avdelinga har. Sist vinter ble det satt i gang en sirkel på plassen. Det viste seg da at det var stor interesse for å være med.

På forsommeren tok vi en del tiltak for å rette opp avdelinga. Vi vedtok å sette igang 1 sirkel fra høsten. Så fordelte vi navn på folk vi skulle spørre.

11 ble spurt, - og 11 sa ja!

I tillegg fikk vi navn på 2 som RU hadde truffet på, men som de mente passa bedre for oss. I bytte fikk RU 1 av våre 11.

Seinere har 1 som hadde hørt om sirkelen kommet og bedt om å få bli med.

Altså sto vi med 13 positive folk! Avdelinga hadde avsatt 2 kamerater til å jobbe med sirkelen: 1 "veteran" og 1 nyverva medlem som ikke hadde gått sirkel.

15 mennesker på samme sirkel er for mye til at det kan gi et godt resultat.

Ut fra ei samla vurdering av kameratene i avdelinga, hadde vi ingen til å lede sirkel nr. 2! Vi ba om hjelp gjennom UDS. Resultatet var at vi måtte greie oss sjøl.

Vi var inne på tanken om å kjøre 1 sirkel med de folka vi hadde mest tru på ville søke medlemskap i partiet, og si til resten at vi ikke hadde kapasitet.

Var ikke det å la en viktig sjanse gå fra seg?

Både ja og nei. Situasjonen er jo et bilde på partiets problemer og muligheter.

Sjøl om vi ville prioritere sirkelarbeidet høyt, er vi også nødt til å få avdelinga på fote. Vi vil jo gjerne at eventuelle nye medlemmer skal bli tatt bra hånd om også.

Erfaringer fra tidligere sirkler, og spesielt den fra i vår/ vinter viser at sjølve møtene bare er en mindre del av arbeidet med å drive en sirkel. Vel så mye arbeid må legges ned i organisatorisk arbeid og oppmuntring av de enkelte deltakerne.

Vurderinga vår gikk altså ut på at ingen sirkel er bedre enn en dårlig sirkel, eller en sirkel som ikke blir fullført.

Vi har allikevel tatt sjansen. I kamerat fra avdelinga skal lede. Sammen med ham mener vi å få en som har sklidd ut av

NKS og kommet tilbake til dette arbeidstedet. Denne fyren ønska sjøl å gå på sirkel framfor å søke medlemskap i partiet. Vi har vært uenige med han. Nå vil vi gi ham et kompromiss: dersom han søker medlemskap i partiet, skal han få lov til å delta i ledelsen av en sirkel. Vi har god tru på at vi skal få til ei slik løsning.

Så dere stiller betingelser for medlemskap?

Ja. Jeg tror vi har vært alt for redde for dette hittil. Vi har tenkt at folk blir mer velvillige og lettere å ha med å gjøre, hvis vi har vært milde i kravene. Avdelinga vår er et godt eksempel på at dette ikke stemmer. Ei sløv avdeling gjør folk frustrerte, de skjønner ikke vitsen med å være med. Dessuten er det ikke bar i forhold til partiet kravene skal stilles. Folk som mener de er revolusjonære og vil forandre dette samfunnet, har krav på å bli tatt på alvor. De stiller sjøl høye krav i forhold til sine idealer. Argumentet mot å søke medlemskap i partiet er jo oftest at de ikke føler seg

flinke nok. Vi må gi folk den sjøllittliten de trenger, og vise at det er bruk for dem. Samtidig må vi ikke legge skjul på de problemene partiet strir med.

Hvordan var rekrutteringa fra den forrige sirkelen?

I ble med i RU underveis. I blir med i RU nå. I står på trappene til oss, og vi skal greie å få han inn! I til hadde nok blitt med hadde det ikke vært for store akutte helseproblemer. Vi skal ta opp igjen diskusjonen når det værste er over.

Hva forventer dere fra de 2 sirklene dere setter igang nå?

Folks motiver for å bli med er forskjellig. Alt fra gamle sympere og "front-folk" som ønsker å få et mer helhetlig bilde av den politikken de har ført ut i mange sammenhenger, til folk som er nyskjerrige på partiet. Vårt motiv er verving. Vi mener det er realistisk å forvente 30% rekruttering. Resten skal vi sloss for. Har dere noen råd til andre som vil sette igang?

Nå kjenner ikke jeg situasjonen i distriktet godt nok til å komme med konkrete råd. Men jeg mener det er et tegn i tida at den politiske interessen og aktiviteten er økende. Spesielt viktig for oss er interessen for helhetlige svar på dette samfunnets elendighet.

Ja, så er det bare å spørre. Vi fikk 100% positive svar! Dessuten vet vi om mange flere som burde vært spurt, men som desverre må vente

KOS-redaksjonen ønsker lykke til!

ÅRSMELDING FRA DS

1982

Denne årsmeldinga er en kort og skjematisk gjennomgang av hva DS har gjort/tatt initiativ til. Hensikten med en slik gjennomgang er å gi medlemmene mulighet til å kontrollere DS' arbeid og prioritering.

Vi har ikke med noen vurdering av arbeidet som er gjort. DS' vurdering av situasjonen i partiet og de politiske standpunkt som tas kommer fram gjennom vedtak av plan, KK, RV m.m.

Forrige årsmøte (ÅM) vedtok at vi skulle gå over til å ha ÅM hvert 2. år ist. f. hvert år og at det skulle lages en kort årsmelding for 1. år. Årsberetninga som legges fram for neste ÅM vil selvsagt omfatte begge åra.

1) Studier og skolering.

DS har egen studieansvarlig. Det er gjennomført 2 DS-plenum med studier (hist. materialisme og utopisk og vitenskaplig sosialisme). Arrangert 2 studiekonferanser for alle partiavdelingene på disse to temaene.

Deltatt på et par avd. møter utenom egne avdelinger.

Vedtatt å gjennomføre endel studier i DSAU (hatt studiepunkt 4-5 ganger).

Aktivt brukt KOS i sosialismediskusjonen.

2) Innrettinga på arbeiderklassen.

Internt. DS-diskusjon om innrettinga. Vedtatt å opprette FU og valgt folk til FU, men det har ikke kommet i funksjon. AU har hatt møte med representant fra FU sentralt. Rettledning/tillemping av avdelingsdiskusjonen sendt ut etterpå (disk. høsten 82)

Ekstern.

Granfosnedleggelsen: Arbeidet her ble diskutert i DS, og det ble vedtatt å opprette et "senter" for ledelsen av arbeidet på stedet. DSAU fulgte opp arbeidet ovenfor dette "senteret". ÅM vedtok støtteuttalelse og bevilget penger.

Norway-foods: Samlet inn penger på DS-møte.

Dyno-oppsigelsene, Lillestrøm: DS henvendte seg til partiet lokalt for at de skulle kontakte folk på Dyno. Dette skjedde ikke. DS fikk ikke gjort noe ovenfor Dyno. (Avisartikkel fra partiet lokalt).

Foliefabrikken, Asker: Permitteringene her resulterte i mye uenighet mellom partikameratene på bedriften om hva som var riktig å gjøre. DSAU har diskutert saken flere ganger og vært representert på fraksjons- og avdelingsmøter som har diskutert dette. Au følger opp denne saken.

Polstreiken: Oppfordret avdelingene til å sende inn støtte før direktivet ble sendt ut, og innskjerpet gjennomføringen av direktivet. DSAU har gjort tiltak for å få oversikt over hvor mye penger de enkelte partiavdelinger sendte inn.

Tariff-oppgjøret: Vedtok å lage avisinnlegg og utdeling av den sentrale løpeseddelen. Dette ble bare delvis gjennomført.

Faglige fraksjoner: Et møte med representanter for lærerne i fylket er holdt, og det ble der vedtatt å danne en lærerfraksjon.

3) Fred og forsvarspolitik / anti-imperialistisk arbeid.

De offentlige talsmenn & kvinner hadde et møte om fred og forsvar.

DSAU vedtok en offentlig møteserie om dette emnet - ble ikke gjennomført.

Møte i Asker/Bærum med representant fra DS og mange avisartikler fra DS-medlemmer om emnet.

Sikkerhetsinstruks og klassifiseringsdiskusjonen gjennomgått i AU. AU vil kartlegge hvem/hvor mange som er lavt gradert og hvilke oppgaver disse har (gjennom oppsummering av avd. diskusjonene og årsrapportene).

Anti-imperialistisk solidaritetsarbeid har vært lite behandlet i DS, men endel DS-medlemmer har gått i spissen for å drive fram dette arbeidet lokalt og det har vært mange fine aksjoner/markeringer (oppsummering har stått i KOS). Dette gjelder arbeidet for Afghanistan og Polen og markeringen av 21. august.

4) Klassekampen.

DS fungerte uten reell KK-ansvarlig fra ÅM til mai-82.

KK er diskutert flere ganger i AU og 2 ganger med UDS-

lederne. Det er også tatt tiltak for å organisere KK-ansvarlige i UDS'ene.

KK-ansvarlig har laget mye materiale om KK-arbeidet som er lagt fram høsten-82. Konferanser med alle avdelingene der KK har vært hovedpunkt er gjennomført.

En kampanje med endel utplukka avdelinger ble ikke gjennomført.

5) Rød Valgallianse.

En i DSAU har RV som hovedoppgave. AU har diskutert og besvart høringsdirektivet fra SK. RV arbeidet er behandlet 2 ganger i AU. Brev sendt til endel avdelinger med forespørsel om listestilling. Artikkel i KOS om RV/valgarbeid.

Stats- og fylkesbudsjettet er diskutert i AU og DS.

6) 1.mai-82.

Opplegg og parolegrunnlag diskutert i AU. Arbeidet på de enkelte stedene ble fulgt opp med referat/diskusjon i AU.

7) Ungdomsarbeidet.

DS har hatt egen ungdomsansvarlig hele perioden. Kontakt med RU-DS er opprettet. AU har diskutert ungdomsarbeidet 2 ganger og gjort vedtak ovenfor avdelinger/UDS om tiltak for å bedre kontakten mellom partiet og RU lokalt.

8) Kvinnearbeidet.

DS har egen kvinneansvarlig som leder Kvinneutvalget (KU). KU har fungert regelmessig hele perioden. De har arrangert 2 konferanser på distriktsplan. Arbeidet har vært behandlet i AU 2 ganger.

Artikler fra KU i KOS.

9) KOS.

Det er lagt ned mye arbeid i KOS for å gjøre bladet interessant og leseverdig og å stimulere partidiskusjonene gjennom det. Det er kommet ut 8 nr. i 1982.

10) Organisatoriske forhold.

- Kontakten mellom DS/UDS og DS/avdelingene utenfor UDS'ene har vært regelmessig - minimum 1 gang pr. måned.

- Medlemstallet er gått ned ca. 4% siden 3. termin-81.

BLI DUS MED DS

Jeg er ikke fornøyd med kontakten mellom DS og avdelingene. DSAU skal være en ledelse for distriktpartiet. Vi så det som nødvendig å bygge ut systemet med kommisjonærer for avdelingene for å skaffe oss grep om helheten i avdelingene, for å unngå at hver enkelt oppgave blir sett iso-tert, for å kunne gripe inn og hjelpe til med de problemene avdelinga som helhet strir med.

Men på den andre sida ønsker vi også å bli en mye mer konkret og direkte ledelse. Vi ønsker at f.eks. KK-ansvarlig i DS skal kunne gå direkte ut i hver enkelt avdeling for å hjelpe, for å korrigere og for å skaffe seg konkret erfaring.

Det er ikke lett å kombinere disse to metodene å lede på. Vi har nok fortsatt mye å lære av Maos artikkel om metodene for ledelse. Men uansett om vi legger vekt på den ene eller andre metoden, trenger DS mest mulig konkret kjennskap til det som foregår på grunnplanet i distriktpartiet. Uten dette kan vi ikke følge Maos prinsipper om å forbinde ledelsen med massene og det allmene med det særegne. Uten slik kunnskap blir DS sin ledelse allmenn. Det blir opp til hver enkelt avdeling å løse de konkrete problemene den står overfor.

IKKE SITT PÅ DET DERE VEIT!

Alle medlemmer og alle avdelinger må se det som sin plikt å gjøre sitt til at DS kan styrke sin ledelse. Dette innebærer framfor alt vilje til å underlegge seg DS sin ledelse. Men det innebærer også å gjøre sitt til at DS får de informasjonene vi trenger for å gjøre ledelsen konkret og retta inn på de problemene og den situasjonen som faktisk står.

Heller for mye informasjon enn for lite! I hver enkelt sak bør dere tenke dere at dere sitter i DSAU, uten den kunnskapen dere sjøl har om deres egen avdeling. Hva ville dere da trenge å vite om situasjonen, om de kampene eller problemene avdelinga jobber med? Hvilke motsigelser, planer, målsettinger, resultater, prioriteringer, problemer, lokale hendinger, avdelingsvedtak?

Altså: Tenk etter hva DS trenger, og sørg for at de får det!

METODENE OG KANALENE ER MANGE

Dere kan bruke innlegg i KOS, fortelle ting når dere treffer kommisæren eller andre DS-medlemmer, skrive egne rapporter, holde innlegg på distriktskonferanser, sende kopi av materiale til eget bruk, sende inn årsmeldinga (dette er det stående direktiv om!) eller oppsummeringer osv.

Still ikke ideelle mål som dere ikke klarer å oppfylle. Gjør noe i stedet, sjøl om det kanskje ikke blir fullgodt.

VENT IKKE PÅ RAPPORTKRAV

Det nytter ikke å overlate til DSAU å spørre om alt vi vil ha rede på. Dette ville bare føre til et enormt mas om rapporter om alt mulig. Dette ville dere til slutt bli så lei av at vi ikke ville få skikkelig svar på noe, samme hvor viktig det er. Den lave svarprosenten på rapporter er et problem alt idag. Assen kan vi stole på at svarene er representative når f.eks. bare 30% svarer. Som regel er det jo de som ikke svarer vi ville hatt best bruk for svar fra! Vi får nok våre mistanker når vi ikke hører noe, men vi er ikke tankelesere heller. Og om vi var, hva hjelper det dersom det ikke er noen tanker å lese om det vi trenger å få rede på, dersom det ikke er noen som tenker på f.eks. KK?

AU-medlem

1.MAI 1983

Desember-TF tar opp 1.mai, den politiske situasjonen og taktikken vår foran årets 1.mai. Denne bør leses av alle.

(Det er desverre enombrekingsfeil på s.9. Punktet "Andre trekk ved den politiske situasjonen" og "Situasjonen i partiet" *minus de* tre siste linjene, skal stå først på side 9.)

Vi skal her kort gjennomgå de stedene vi innstiller på skal ha arrangement, og litt om taktikken på de enkelte stedene.

DS går inn for demonstrasjonstog på de samme stedene som vi hadde ifjor - dvs. Asker, Bærum, Skedsmo, Lørenskog, Jessheim, Nesodden og Ås og at Nittedal lager et møte/festmøte.

Asker: Dette er eneste stedet i fylket der partiet har deltatt i enhetstog arrangert av Sam.org. Partiet har stor innflytelse i Sam.org, så muligheten til å få til et klassekamptog i Samorg. regi er tilstede også i år. Dette krever imidlertid kamp fra partiets side, og ikke bare fra de kameratene som selv sitter i Samorg.

Det er viktig at partiet i Asker går ut med det politiske grunnlaget som de mener er det riktige for årets 1.mai i Asker - et maximumsgrunnlag. Dette må partiet jobbe for å få oppslutning om blant folk - og også innafor Samorg. Folk må bli mobilisert til å delta i et klassekamptog 1.mai - det er det viktigste for partiet. Om dette blir i Samorg. eller FFF-regi må være underordnet det målet. Vi mener det er svært viktig at partiet tar det politiske initiativet i 1.mai arbeidet, og ikke "sitter på gjerdet" og avventer hva vi kan få til i Samorg.

Selv om vi mener den politiske kampen blir det viktigste her, så må det og sikres en 1.mai-organisering utenom Samorg. Vi må være forberedt på at det kan bli brudd og 2 tog - partiet må organisere 1.mai-arbeidet i forhold til dette. UDS må selv avgjøre hvordan de best sikrer denne organiseringen.

Vedtak om tilslutning til Samorg. eller ikke skal fattes i samråd med DS.

Bærum: Hovedtaktikken vår her må bli FFF-tog. Innflytelsen vår i Samorg. er ikke så stor at det er realistisk å tro at vi kan få et akseptabelt klassekamptog i Samorg. regi.

Arbeidet med politisk plattform og mobilisering må startes opp før Samorg.-opplegget er avklart, å vente på dette er det bare klassekamptog som taper på.

Forhandlinger/fremstøt ovenfor Samorg. må være en underordnet del av partiets 1.mai-arbeid i Bærum. Evt. tilslutning til Samorg. skal

vurderes og vedtas i samråd med DS.

Skedsmo:Opplegget her bør bli som tidligere år,ettersom vi ikke har noen innflytelse i Samorg.(Tog av FFF-type).

Lørenskog:Tiltross for liten oppslutning og stor tilbakegang ifjor,mener vi det bør jobbes for å få til et demonstrasjonstog. Det vil ha betydning for partiet og dets politiske aktivitet i kommunen om det blir markering 1.mai eller ikke.Skal tendensen fra ifjor kunne snus må partiet legge større vekt på mobiliseringsarbeidet enn det gjorde ifjor.

Hvis avdelinga kommer fram til annen innstilling må dette rapporteres inn til DS.

Jessheim:Også her ble massemobiliseringen/mangel på politisk bevegelse utafor 1.mai-komiteen oppsummert som den viktigste svakheten ifjor - det er derfor viktig at partiet jobber bevisst med dette i år.

Nesodden:FFF-tog som utgangspunkt.Evt.forhandlinger med andre må ikke utsette dannelsen av FFF-komite.

Ås:Utgangspunktet her bør være som de siste åra,et samarbeid mellom AKP og SV/NLH + enkeltpersoner.

Ifjor deltok også Ås/SV i demonstrasjonen,og det ble gitt endel konsesjoner spesielt i forhold til Nato- og fredspolitikken.

Dette bør partiet være spesielt oppmerksom på i år,og slåss mot at sånne konsesjoner skal gis.Vedtak om evt.samarbeid med Ås/SV skal fattes i samråd med DS.

Nittedal:Ifjor ble det oppsummert som en feil at det ikke var tatt initiativ til et arrangement i Nittedal.Vi mener dette vil bety en fin opptrapping av partiets aktivitet i denne bygda,og går inn for et møte/festmøte.

Vi vil understreke at 1.mai arbeidet ikke må delegeres bort til "1.mai-ansvarlige".Det er partiet,dvs.UDS eller partiavdelingen som er ansvarlig på de enkelte stedene.

Det er og viktig at partiet føler ansvar for å trekke med RU og NKS for å samarbeide om 1.mai.

1.mai skal behandles i alle avdelingene,men omfanget av diskusjonen må vurderes etter hvor mye avdelinga skal jobbe med 1.mai.

FORTS. S. 7

KRISA OG PARTIETS ROLLE

JENNY KRITISERTE I SEPTEMBER-KOS BL.A. YNGVE FOR Å STÅ FOR EN ØKONOMISTISK LINJE I DEN FAGLIGE KAMPEN KLUBBEN PÅ BEDRIFTEN DERES FØRER MOT PERMITTERINGER OG OPPSIGELSER. I DETTE INNLEGGET SVARER YNGVE VED Å TREKKE FRAM POLITISKE MOTSIGELSER TIL DISKUSJON.

Jenny gir i september KOS et sammendrag av hendelsesforløpet i forbindelser med permitteringer ved ei bedrift i distriktet. Jeg kan i hovedsak slutte meg til sammen-draget. Jenny og jeg er imidlertid uenige om den politiske linja for å møte f.eks. permitteringer. Jeg skal forsøke å formulere synet mitt:

Utgangspunktet må være at vi skal forsøke å dempe virkningene av krisa så mye som mulig, samtidig som vi må øke forståelsen av kapitalismens lover og den sosialøstiske bevissthet.

Vi må altså forsøke å forhindre permitteringer så langt det er mulig, men ikke til enhver pris. Når en bedrift, som i dette tilfellet er hardt pressa økonomisk, kan det være nødvendig å akseptere permitteringer for at bedriften skal komme seg over ei kneik. Det er ikke akseptabelt at permitteringer av arbeidere brukes som et eneste virkemiddel for å redusere bedriftens utgifter, men det kan være akseptabelt som et av flere midler viss bedriftsledelsen viser vilje til å ta tiltak på alle aktuelle områder. Et alternativ til permitteringer kan nemlig bli at bedriftsledelsen legger ned de minst lønnsomme avdelingene elåer eventuelt går til oppsigelser. Det kan derfor være taktisk lurt å i endel situasjoner akseptere permitteringer. Viss jenny mener at det er prinsipielt riktig å gå til kamp mot oppsigelser i enhver sammenheng må jo grunnlaget være at kampen alltid kan vinnes, elåer at permitteringer alltid er unødvendig. Dette mener jeg er å spre illusjoner om kapitalismen.

Vi må jø innse at vi lever under kapitalismen odens økonomiske lover, med de rammene det setter, samtidig som vi sjøldagt må være kritiske til de disponeringene en bedriftsledelse gjør.

Vi må framheve sosialismen som et alternativ med ei løsning på de problemene kapitalismen drar med seg.

Jeg er helt inneforstått med at permitteringer ofte forsøkes brukt som middel til å opprettholde et høyt overskudd eller i andre tilfeller hvor det ikke er strengt nødvendig. Men i andre tilfeller kan det synes vanskelig å finne noen annen løsning. Permitteringer kan også bli pressa fram av utenforliggende årsaker.

YNGVE

SOSIALISME - DISKUSJONEN

KALLE OM INNLEDER OG SOSIALISMEDISKUSJONEN

Innleder og jeg har kommet sammen i jula for å finne ut hvor vi står i "sosialismediskusjonen". Her er min versjon. Innleder vil sjøl legge fram sitt syn.

VI ER ENIGE OM

Kapitalismen er reaksjonær. Jo før den blir styrta, desto bedre er det.

Den økonomiske utviklinga under kapitalismen legger med nødvendighet grunnlaget for sosialismen. Men kapitalismen kan bare bli styrta ved en revolusjon. Revolusjonen vil komme med nødvendighet. Det kan tenkes at det økonomiske grunnlaget er der, uten at arbeiderklassen er rede til å styrte borgerskapet. Men før eller seinere vil det skje. Jeg ser det slik at revolusjonen vil komme ned nødvendighet fordi

- 1) kapitalismen gjør den mulig, og
- 2) før eller seinere blir det nødvendig for arbeiderklassen å styrte borgerskapet.

MEN SÅ BLIR VI UENIGE

Borgerskapet kan prøve å hindre revolusjonen på flere vis, bl.a. fascisme. Det kan også tenkes at statsmonopolborgerskapet vil prøve å hindre krisene ved å lage en kapitalistisk planøkonomi bygd på statskapitalismen. Innleder mener at dette forutsetter fascisme -- det tror jeg stemmer.

Etter min oppfatning kan ikke en slik form for kapitalisme bli stabil. Det er ikke mulig for borgerskapet å hindre krisene i kapitalismen, verken på denne eller andre måter. Jeg mener reell planøkonomi under kapitalismen er umulig. (Dette hindrer ingen i å prøve, slik de - kanskje - gjør i Sovjet.)

Årsakene til dette er i stikkordform: Den ujamne utviklinga mellom imperialismaktene, rivaliseringa, loven om jakta på maksimalprofitt, opprætninga

FORTS. NESTE SIDE

og snylterkarakteren til imperialismen.

Følgelig kan ikke kapitalismen følges av noe annet enn sosialismen (eller i verste fall fortsatt kapitalisme). Her virker det som Innleder er uenig. Han får legge fram sitt syn sjøl.

SOSIALISME UTEN REVOLUSJON?

Det har stått fint lite om revolusjon i innlegga til Innleder. F.eks. nevner han den ikke i den punktvis oppsummeringa si i KOS okt (det grønne heftet) s. 21-22. Overfor meg har han hevdet at dette er underforstått. Det må jeg jo godta.

ARBEIDERKLASSENS BEVISSTHETSNIVÅ

Derimot er Innleder og jeg temmelig uenige på spørsmålet om arbeiderklassens ideologiske nivå under (og for såvidt også etter) revolusjonen.

Innleder sier at "kapitalismens funksjonsdyktighet" er et objektivt grunnlag for et borgerlig syn hos arbeiderklassen. Så lenge kapitalismen stort sett tilfredsstiller folks behov, er det sjølsagt ikke nødvendig å gjennomføre noen revolusjon. Da vil den neppe skje heller, og Innleder har nok rett i at det da ikke vil være noen utbredt revolusjonær bevissthet.

Dette understreker Lenins påstand i HMG: Det er nødvendig for kommunistene å drive propaganda for sosialismen og avsløre kapitalismen og borgerskapet politisk.

Jeg synes Innleder legger for stor vekt på økonomien og krisa her. Lenin understreker jo i HMG at det er nødvendig med "gjennomgripende politiske avsløringer" (s. 81), og at det ikke holder med bare "å gi den økonomiske kampen en politisk karakter" (s. 69). Men slik Innleder framstiller partiets propaganda- og fostringsoppgaver i Kos des (s. 25, 2. spalte), legger han utelukkende vekta på de økonomiske sidene ved kapitalismen (krisa).

Kan det ikke tenkes at kapitalismen er "funksjonsdyktig" (reint økonomisk

sett), men at arbeiderklassen likevel gjør revolusjon på grunn av en utålelig fascistisk undertrykking? Jf. f.eks. Finland 1918.

Men spørsmålet Innleder legger sånn vekt på, er jo hva som skjer med bevisstheten til arbeiderklassen når kapitalismen ikke lenger er "funksjonsdyktig".

Innleder holder fortsatt fast ved at det er mulig med en revolusjon trass i at bare en liten del av arbeiderklassen er subjektivt revolusjonær. Resten tenker han seg vil støtte (godta?) revolusjonen fordi de kjemper for dagskrav av typen "brød, jord, frihet".

EVENTYRPOLITIKK MERKA "VENSTRE"

Dette vil i "beste" fall føre til partidiktatur, i verste fall til nederlag og fascisme. Innleder sier jo at det kan være korrekt av partiet å organisere en revolusjon trass i at bare en liten del av arbeiderklassen er subjektivt revolusjonær.

Jeg trur ikke en slik revolusjon vil kunne lykkes. Jeg trur all erfaring viser at en forholdsvis stor del av arbeiderklassen (og i vårt land sikkert også småborgerskapet) må støtte revolusjonen dersom den skal lykkes.

Dette betyr ikke at de vil være kommunister. Men det betyr at de vil være revolusjonære. For mange trur jeg det vil innebære at de støtter revolusjonen fordi de ser dette som den eneste løsningen for å få innfridd (elementære) dagskrav av typen "brød, jord, frihet".

De vil styrte den borgerlige staten fordi de innser at den må styrtes. Jeg trur ytterst få vil delta aktivt i en slik kamp uten å mene at den er nødvendig, at det ikke fins noen vei utenom, uten å mene at dette er løsningen (og det er det jo!).

Derfor må vi fostre folk til revolusjonære, til sosialister, til kommunister. Og krisa er et for snevert grunnlag å fostre på.

Det kan være fristende å sette Innleders pessimistiske syn på arbeiderklassens mulighet til ideologisk frigjøring fra borgerskapet i sammenheng med det snevre grunnlaget for bevisstgjøring han nevnte i KOS des (se over). Dette tror jeg du bør avklare, Innleder.

KRISETEORIEN

Innleder og til dels også Rolf har diskutert kriseteori. De har lagt fram synspunkter på hvordan (den endelige) krise i kapitalismen arter seg. Jeg er ikke overbevist om at disse framstillingene er korrekte. Men denne diskusjonen tror jeg med fordel kan ligge litt til vi er igang med "Kapitalen"-studiene.

PROLETARIATETS DIKTATUR ELLER PARTIDIKTATUR?

I JUNI-NUMMERET AV "KAMP OG SEIER" HAR JENS ET INNLEGG SOM KORT OG GODT SLÅR FAST AT PROLETARIATETS DIKTATUR MÅ BETY PARTIETS DIKTATUR.

Hvorfor? Jo, fordi teorien om partiets ledende rolle med nødvendighet må føre til partiets diktatur over arbeiderklassen. Blir det alvorlige motsigelser mellom partiet og klassen, så må med nødvendighet partiets syn veie tyngst, i følge Jens...

Jeg tror Jens tar feil! Ikke fordi det ikke kan skje at partiet blir stående igjen med diktatorisk myndighet, men fordi det etter min mening da ikke lenger er snakk om et kommunistisk parti.

Vi må alle være enig i at partiet etter revolusjonen er et førsterangs mål for de krefter som ønsker kontrarevolusjon. Vinner de partiet vil veien til å vinne tilbake makta være lettere. Ingen må derfor være i tvil om at veien å gå

er å kjempe for et parti som er sterkt nok til å motstå presset det helt sikkert vil bli utsatt for. Dette gjelder både den teoretiske og organisatoriske styrken, og ikke minst partiets evne til å gro røtter i folket og spesielt arbeiderklassen.

Et parti som tvilholder på sin ufeilbarlighet, som nekter å måle sine politiske linjer opp mot massenes interesser og nivå, et parti som ikke ser seg sjøl som et redskap for arbeiderklassen og folket, et slikt parti vil med nødvendighet degenerere som kommunistisk parti. Det er slike spørsmål vi alt nå må diskutere, ikke henfalle til slike spekulasjoner om "tingenes iboende faenskap" som Jens gjør.

Petter Pan.

Godt! Vi har kommet fram til at kapitalismen idag er et reaksjonært system ,og fått fram klarere hva vi egentlig legger i det:

-At det er et system som idag hemmer utviklinga av menneskesamfunnet. At det ikke kan utnytte de produktivkreftene som er skapt og at videreutviklinga av dem forsterker dette trekket og virker først og fremst ødeleggende på samfunnsutviklinga (rasering av prod.krefter og hele livsmiljøet).

-At tiltross for denne destruktive fasen som kapitalismen har nådd, så holder den fremdeles på hegemonet. I den forstand er den sjølsagt ikke utlevd, den lever jo fremdeles. Men at et system "lever" betyr ikke at det dermed ennå er progressivt. Eks. Føydalismen hadde "grepet" ut i forrige århundre, men hadde da i lengre tid vært et reaksjonært system, som hemma utviklinga.

Jeg syns Innleder i åpningsrundten ,i Mai-KOS, markedsførte en annen plattform, at du ikke skilte godt nok mellom :imperialismen som progressiv eller reaksjonær og imperialismen sin evne til å holde seg "levende". Dermed kom du i skade for å skjønne imperialismen og spesielt dens framtidsutsikter.

Jeg velger nå å ta utgangspunkt i slik du skisserer det nå ,i første del av innlegget ditt i des-KOS - og da tror jeg vi omtrent står på den plattformen som antyda innledningsvis.

De problemstillingene som da gjen-

står, som du skisserer der, er da svært sentrale. Min "innfallsvinkel" til disse spørsmåla er : Kapitalismen er levende- og vil kunne ha muligheter til å holde det gående ei stund til- snarere tiltross for at den er reaksjonær, ikke fordi den ennå har "en misjon" å utføre.

-Hvorfor greier den fortsatt å fungere ?

-Hva skal til for at sosialismen skal bryte gjennom ?

Stikkordsvis i denne omgang, for å holde debatten "varm", følgende påstander:

En avgjørende faktor i maktgrunnlaget til kapitalismen er at den har makta i de økonomisk og militært sterkeste landa i verden -**og**:

Kapitalismen sitt grep om de utvikla landa er avhengig av utbygtinga av 3.verden. Endel av denne utbygtinga er også de bestikkelsene av det arbeidende folket i "hovedlanda" som denne gjør mulig.

Sosialismen kan bryte gjennom i de svakeste ledda i imperialismen-som Lenin og Stalin utvikla analysen omkring- men vil sjølsagt ha svært vanskelige vilkår å utvikle seg under (Allikevel kunne det ikke gjøres på annet vis i perioden vi har vært gjennom!)

Fortsatt vil det være slik at denne "svakeste lenke"-teorien

gjelder, men vi skal også drøfte mulighetene for sosialisme i de rike landa -eks. Norge.

Jeg tror at fortsatt vil vår del av verden ei stund danne baktroppen blant de revolusjonære kreftene. Den 3.verden vil fortsatt være den viktigste revolusjonære krafta. Men, som bl.a. diskusjonen rundt utviklinga av produktivkreftene har vist, så er verden idag mer "sammensveist" enn noen sinne. Motsigelsen mellom samfunns-
messig produksjon og privat til-
egnelse, som kapitalismen bygger på, slår også skarpere ut globalt-
i motsetninga mellom 3.verden og de imperialistiske landa. Opprør i 3.verden vil få "ekko" i de rike landa, gjennom at de vil røre ved en sentral del av maktbasisen til imperialismen i "hovedlanda"-mulig-
hetene til å fortsette bestikkelses-
politikken overfor sine egne folk vil skrumpe inn. Dette tror jeg vil være et viktig materielt grunnlag for utviklinga av revolusjonære be-
vegelser i de rike landa.

Disse perspektiva er det også viktig å trekke inn når vi skal drøfte hvorfor reformismen har hatt slik grep i de rike landa i dette århundret. Det må være opplagt at så lenge det materielle grunnlaget for å vinne delseire gjennom reformkampen har vært gode, så har det vært en objektiv basis for oppslutning om reformismen.

På den annen side: Trangere tider behøver ikke i første omgang å føre til revolusjonært oppsving i vår del av verden. Alles kamp mot alle-enhver

må sørge for sitt (den kapitalistiske logikken) kan slå igjennom også i arbeiderklassen.

Det er her kommunistpartiets rolle stilles skarpt : Slåss for å avsløre at det først og fremst er systemet som må avskaffes, enten det gjelder kampen for levestandarden eller kampen mot krigen.

(Jeg har her ikke fulgt opp den direkte diskusjonen rundt hvordan produktivkreftenes utvikling undergraver kapitalismen. Det blir det vel anledning til, ikke minst i tilknytning til Kapitalen-studiene)

Rolf

sosialisme- seminar

OM

1) Sosialismens økonomiske problemer

og

2) Det sosialistiske demokratiet under proletariatets diktatur.

ER UTSATT INNTIL VIDERE

(Altså ikke 25-27.febr., som det står i planen)

TOM SIDE